2021. május 19., szerda

P9_TA(2021)0240

Az energiarendszerek integrációjára vonatkozó uniós stratégia

Az Európai Parlament 2021. május 19-i állásfoglalása az energiarendszerek integrációjára vonatkozó uniós stratégiáról (2020/2241(INI))

(2022/C 15/05)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 194. cikkére,

— tekintettel a 2015. december 12-i Párizsi Megállapodásra,

— tekintettel az ENSZ 7. fenntartható fejlesztési céljára („A megfizethető, megbízható, fenntartható és modern energiához való hozzáférés biztosítása mindenki számára”),

— tekintettel „Az Európai Unió hőtechnikai stratégiája” című, 2016. február 16-i bizottsági közleményre (COM(2016)0051),

— tekintettel a Bizottság „Tiszta bolygót mindenkinek – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról” című, 2018. november 28-i közleményére (COM(2018)0773),

— tekintettel a Bizottságnak az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i közleményére (COM(2019)0640),

— tekintettel az európai adatstratégiáról szóló, 2020. február 19-i bizottsági közleményre (COM(2020)0066),

— tekintettel „Új európai iparstratégia” című, 2020. március 10-i bizottsági közleményre (COM(2020)0102),

— tekintettel a Bizottság „A klímasemleges gazdaság létrehozása: Uniós stratégia az energiarendszer integrációjának megteremtéséért” című, 2020. július 8-i közleményére (COM(2020)0299),

— tekintettel a „Hidrogénstratégia a klímasemleges Európáért” című, 2020. július 8-i bizottsági közleményre (COM(2020)0301),

— tekintettel „Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlatvédelmi törekvésének fokozása – Beruházás a klímasemleges jövőbe az európai polgárok érdekében” című, 2020. szeptember 17-i bizottsági közleményre (COM(2020)0562),

— tekintettel a Bizottság „Európai épületkorszerűsítési program – épületeink környezetbarátabbá tétele, munkahelyteremtés, javuló életminőség” című, 2020. október 14-i közleményére (COM(2020)0662),

— tekintettel a metánkibocsátás csökkentésére irányuló uniós stratégiáról szóló, 2020. október 14-i bizottsági közleményre (COM(2020)0663),

— tekintettel az energiaunió helyzetéről szóló, 2020. október 14-i bizottsági jelentésre (COM(2020)0950),

— tekintettel a tiszta energiák terén tanúsított versenyképesség javulásáról szóló, 2020. október 14-i bizottsági jelentésre (COM(2020)0953),

— tekintettel az energiahatékonyság területén tett előrelépésekről szóló, 2020. október 14-i bizottsági jelentésre (COM(2020)0954),

— tekintettel a megújuló energiaágazatban elért fejlődésről szóló, 2020. október 14-i bizottsági jelentésre (COM(2020)0952),

— tekintettel az „Energiaárak és -költségek Európában” című, 2020. október 14-i bizottsági jelentésre (COM(2020)0951),

— tekintettel „A tengeri megújuló energiában rejlő lehetőségeknek a klímasemleges jövő érdekében való kiaknázását célzó uniós stratégia” című, 2020. november 19-i bizottsági közleményre (COM(2020)0741),

2021. május 19., szerda

— tekintettel a Tanács „Az energetikai átalakulást, továbbá a 2030-ra és az azt követő időszakra kitűzött energetikai és éghajlat-politikai célok megvalósítását biztosítani hivatott energiarendszerek jövője az energiaunióban” című, 2019. június 25-i következtetéseire,

— tekintettel a 2030-ra vonatkozó új uniós éghajlatpolitikai célkitűzésről szóló, 2020. december 11-i tanácsi következtetésekre,

— tekintettel az Európai Tanács 2019. december 12-i következtetéseire,

— tekintettel a Tanács osztrák elnöksége által 2018. szeptember 17–18-án Linzben indított hidrogén-kezdeményezésre,

— tekintettel a Tanács román elnöksége által 2019. április 1–2. között Bukarestben indított „Fenntartható és intelligens földgáz-infrastruktúra Európának” elnevezésű kezdeményezésre,

— tekintettel az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelvre ([1]),

— tekintettel az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([2]),

— tekintettel a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint a 713/2009/EK, a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról szóló, 2013. április 17-i 347/2013/EU európai parlamenti és tanács rendeletre ([3]) (TEN-E rendelet),

— tekintettel az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz létrehozásáról, a 913/2010/EU rendelet módosításáról és a 680/2007/EK és 67/2010/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1316/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([4]) (az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközről szóló rendelet), amelynek felülvizsgálata jelenleg zajlik,

— tekintettel az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről szóló, 2014. október 22-i 2014/94/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([5]),

— tekintettel az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([6]),

— tekintettel a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([7]) (megújulóenergia-irányelv),

— tekintettel az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/2002 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([8]) (energiahatékonysági irányelv),

— tekintettel a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([9]),

---

([1]) HL L 283., 2003.10.31., 51. o.
([2]) HL L 266., 2006.9.26., 1. o.
([3]) HL L 115., 2013.4.25., 39. o.
([4]) HL L 348., 2013.12.20., 129. o.
([5]) HL L 307., 2014.10.28., 1. o.
([6]) HL L 328., 2018.12.21., 1. o.
([7]) HL L 328., 2018.12.21., 82. o.
([8]) HL L 328., 2018.12.21., 210. o.
([9]) HL L 158., 2019.6.14., 125. o.

— tekintettel a villamos energia belső piacáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/943 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([10]),

— tekintettel a második üzemanyagcella- és hidrogéntechnológiai közös vállalkozás létrehozásáról szóló, 2014. május 6-i 559/2014/EU tanácsi rendeletre ([11]),

— tekintettel „Az éghajlatváltozás: európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról a Párizsi Megállapodással összhangban" című, 2019. március 14-i állásfoglalására ([12]),

— tekintettel az éghajlati és környezeti vészhelyzetről szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására ([13]),

— tekintettel az ENSZ 2019. évi madridi (Spanyolország) éghajlatváltozási konferenciájáról (COP 25) szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására ([14]),

— tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására ([15]),

— tekintettel az energiatárolással kapcsolatos átfogó európai megközelítésről szóló, 2020. július 2-i állásfoglalására ([16]),

— tekintettel a transzeurópai energiaipari infrastruktúráról szóló rendelet felülvizsgálatáról szóló, 2020. július 10-i állásfoglalására ([17]),

— tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,

— tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményére,

— tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére (A9-0062/2021),

A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság a méltányosság és a hozzáférhető legjobb tudományos eredmények alapján jóváhagyta a klímasemleges gazdaság Párizsi Megállapodással összhangban 2050-ig történő megvalósítására vonatkozó célkitűzést, hogy a globális átlaghőmérséklet legfeljebb 1,5 °C-kal haladja meg az iparosodás előtti szintet;

B. mivel a Bizottság olyan közös célkitűzést javasolt, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátás legalább 55 %-kal csökkenjen 2030-ig, míg a Parlament azt a célkitűzést hagyta jóvá, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 60 %-kal csökkenjen 2030-ig;

C. mivel az energiaunió helyzetéről szóló 2020. évi jelentésből az derült ki, hogy az Unióban ugyan általában csökken az energiaigény, de bizonyos ágazatokban, például a közlekedésben, a számítástechnikai és kommunikációs technológiai ágazatokban növekedik;

D. mivel az EU teljes energiafogyasztásának mintegy 40 %-áért és az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 36 %-áért az épületek felelősek, az IKT pedig a globális villamosenergia-fogyasztás 5–9 %-át teszi ki;

E. mivel 2017-ben az Unióban felhasznált primer energia 70 %-a fosszilis tüzelőanyagokból (olaj, földgáz és szén) származott ([18]);

F. mivel a Nemzetközi Energia Ügynökség becslései szerint a globális metánkibocsátás megközelítőleg egyharmada az energiaágazatból származik;

G. mivel a klímasemlegesség megvalósításához elengedhetetlen a főként a fosszilis tüzelőanyagokon alapuló rendszertől elmozdulni egy rendkívül energiahatékony, klímasemleges és megújuló energiaforrásokon alapuló rendszer felé;

H. mivel az energiarendszer integrációja az energiarendszer egészének összehangolt tervezését és működtetését jelenti, több energiahordozón és összekapcsolt infrastruktúrán, valamint minden végső fogyasztón keresztül;

([10]) HL L 158., 2019.6.14., 54. o.
([11]) HL L 169., 2014.6.7., 108. o.
([12]) HL C 23., 2021.1.21., 11. o.
([13]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0078.
([14]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0079.
([15]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0005.
([16]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0198.
([17]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0199.
([18]) Az Eurostat 2019. évi jelentése az energetikai, közlekedési és környezetvédelmi statisztikákról: https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3217494/10165279/KS-DK-19-001-EN-N.pdf/76651a29-b817-eed4-f9f2-92bf692e1ed9

2021. május 19., szerda

I. mivel az energiarendszerek integrációja választ szolgálhat az energetikai átállással járó számos kihívásra, különösen az energiahálózatok dekarbonizációja, optimalizációja és kiegyenlített működése, ezáltal pedig az energiaellátás biztonságának garantálása és az EU stratégiai autonómiájának erősítése jelentette kihívásokra;

J. mivel az energiahálózatok kettős – zöld és digitális – átállásához az infrastruktúra korszerűsítése és szükség esetén az új infrastruktúrák kiépítése, valamint az épületek korszerűsítése és a kutatás-fejlesztés terén példátlan mértékű állami és magánberuházásokra lesz szükség;

K. mivel az energiarendszerek integrációja felgyorsíthatja a klímasemleges gazdaságra való átállást, ugyanakkor az európai polgárok, hatóságok és vállalkozások számára valóságközeli korlátok között tartja a költségeket, megerősíti az energiabiztonságot, védi az egészséget és a környezetet, miközben előmozdítja a növekedést, az innovációt és a világban betöltött ipari vezető szerepet; mivel meg kell valósítani az energiaágazat költséghatékony integrálását;

L. mivel az (EU) 2018/1999 rendelet értelmében az energiahatékonyság elsődlegességének elvét hatékonyan végre kell hajtani minden energiakereslet- és energiakínálat-tervezésben, valamint a szakpolitikai és beruházási döntésekben, ami azt jelenti, hogy minden döntést szisztematikusan értékelni kell alternatív költséghatékony, műszaki, gazdasági és környezeti szempontból megfelelő energiahatékonysági intézkedések alapján;

M. mivel a Covid19-válság rávilágított, hogy döntő fontosságú, hogy egy biztonságos és rugalmas energiarendszerre lehessen támaszkodni; mivel a villamos energia és a fűtés többletköltségei nagyobb nyomást gyakoroltak a háztartásokra;

1. támogatja az energiarendszerek integrációjának stratégiájáról szóló bizottsági közleményben meghatározott irányvonalat, mégpedig az energiahatékonyságra és az energiamegtakarításra, a közvetlen villamosításra, valamint a más alternatívával nem rendelkező alkalmazások esetében a fenntartható, megújuló energiaforrásokon alapuló tüzelőanyagok használatára vonatkozó, lépcsőzetes elsőbbségi sorrendet; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a szolidaritás és az együttműködés szellemében koherens, hosszú távú megközelítést alkalmazzanak, és hogy stabil szabályozási keretet alakítsanak ki az érintett iparágak és a társadalom egésze számára; hangsúlyozza, hogy a magánszektor a közszférával együtt kulcsszerepet fog játszani e stratégia sikerében és hatékony végrehajtásában, és támogatni fogja egy olyan energiarendszer kiépítését, amely az EU-t legkésőbb 2050-ig klímasemlegessé teszi;

2. úgy véli, hogy egy ilyen stratégia segítheti az EU-t az éghajlati céljainak eléréséhez vezető út meghatározásában, miközben egy körforgásos, rendkívül energiahatékony, integrált, összekapcsolt, reziliens, intelligens, multimodális, méltányos és dekarbonizált rendszer kifejlesztése révén megőrzi az energiához való hozzáférést, az energia megfizethetőségét és az ellátás biztonságát; hangsúlyozza, hogy e stratégiának – különösen a Covid19-világjárványt követően – olyan jövőképet kell meghatároznia, amely támogatja a klímasemleges gazdaságot, ugyanakkor erősíti az energiabiztonságot és a versenyképességet, fellendíti a munkahelyeket, valamint a kis- és középvállalkozásokat (kkv-k), védi az egészséget és a környezetet, valamint előmozdítja a fenntartható növekedést és innovációt;

3. emlékeztet arra, hogy fontos figyelembe venni a nemzeti energiarendszerek és az azokhoz kapcsolódó kihívások sokféleségét; ösztönzi a Bizottságot, hogy tárjon fel különböző dekarbonizációs útvonalakat, amelyek lehetővé teszik az egyes tagállamok számára, hogy az igényeiknek és erőforrásaiknak megfelelő, leghatékonyabb dekarbonizációs megoldásokat alkalmazzák;

Az energiarendszerek optimalizálásának és dekarbonizálásának biztosítása

4. megismétli, hogy támogatja az energiahatékonyság elsődlegességének elvét, ami azt jelenti, hogy előnyben kell részesíteni az energiamegtakarítás és energiahatékonyság növelését; emlékeztet arra, hogy a körforgásos jelleg és a közvetlen villamosítás – ahol erre lehetőség van – a dekarbonizáció fontos útját jelenti; kiemeli, hogy a költséghatékonyság elvét figyelembe vévő, rugalmas és klímasemleges energiarendszert kell létrehozni; hangsúlyozza, hogy olyan éghajlatbarát megoldásokra van szükség, amelyek lehetővé teszik a legenergiahatékonyabb és legköltséghatékonyabb technológiák piaci fellendülését, elősegítik a szénlábnyom csökkentését és hozzájárulnak az energiafüggetlenség fokozásához az Unióban;

5. hangsúlyozza, hogy az energiahatékonysági erőfeszítések lényeges előnyökkel járnak, ideértve az energiaimporttól való függőség csökkenését, az energiaszámlák csökkenését, az ipari versenyképesség növekedését, valamint az átfogó éghajlati és környezeti előnyöket is;

6. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje az „első az energiahatékonyság” elv alkalmazásának lehetőségét az uniós jogszabályok és módszerek közelgő felülvizsgálata során és az új kezdeményezésekben, különösen a forgatókönyvek és az infrastruktúra-tervezés, valamint a költség-haszon elemzés tekintetében, valamint a tagállamoknak szóló, a nemzeti jogszabályaikra vonatkozó ajánlások révén;

7. megjegyzi, hogy a vízágazatnak nagy energiafogyasztása van; kéri a Bizottságot, hogy az uniós vízágazat tekintetében mérlegelje az energiahatékonysági intézkedéseket és annak lehetőségét, hogy az energiarendszer integrációja során „helyi" megújuló energiaforrásként tisztított szennyvizet használjanak;

8. tudomásul veszi a tagállamok és az Unió egésze által az energiahatékonyság és az épületek felújítása terén elért haladás elégtelenségét, amint az a 2020. évi energiahatékonysági eredményjelentésből kiderül; sürgeti a Bizottságot, hogy alapos hatásvizsgálatot követően vizsgálja felül az energiahatékonysági irányelvben meghatározott célokat, és azokat jobban hangolja össze az éghajlat-politikai célokkal, figyelembe véve ugyanakkor az energiaunió irányítási folyamatának és az éghajlat-politikai céltervnek az ajánlásait; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a meglévő intézkedéseket és fogadjon el célzottabb szakpolitikákat, különösen az olyan ágazatokban, mint a közlekedés, ahol nem értek el kielégítő eredményeket; üdvözli e tekintetben a felújítási hullám stratégiáját és az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv és az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló, 2018. május 30-i (EU) 2018/844 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([19]) közelgő felülvizsgálatát; emlékeztet arra, hogy értékelni kell a felülvizsgált célkitűzéseknek a vállalatokra, különösen a kkv-kra gyakorolt hatásait;

9. felhívja a Bizottságot, hogy az energiahatékonyság elvét terjessze ki az értéklánc egészére és valamennyi végfelhasználásra mint a kibocsátáscsökkentés költséghatékony módját; kéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az átviteli és az elosztó hálózatokban keletkező energiaveszteségek csökkentésére irányuló konkrét kezdeményezésekre a TEN-E rendelet, valamint a földgázellátás biztonságának megőrzését szolgáló intézkedésekről és a 994/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. október 25-i (EU) 2017/1938 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([20]) felülvizsgálata keretében;

10. üdvözli az új uniós metánstratégiát; emlékeztet arra, hogy elengedhetetlen gyorsan bevezetni metánkibocsátás-ellenőrző rendszereket a Kopernikusz program keretében kifejlesztettekhez hasonló műholdas megfigyelési technológiákra támaszkodva; felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon intézkedéseket az energiaágazat metánkibocsátásának további csökkentésére; üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy kötelezővé tegyék a nyomon követést, jelentést és ellenőrzést és a szivárgásészlelést és -javítást;

11. kiemeli az ipari folyamatokból, épületekből és adatközpontokból származó hulladék, különösen az energia, a biohulladék és hulladékhő újrafelhasználásában rejlő lehetőségeket; hangsúlyozza a mezőgazdaságból, élelmiszer-fogyasztásból és erdőgazdálkodásból származó fenntartható energiatermelést; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a hulladékokról szóló keretirányelv ([21]) további felülvizsgálata során dolgozzanak ki hatékony ösztönzőket és üzleti modelleket az ipari hulladékhő és az elkerülhetetlen hulladékhő hőhálózatokba vagy -tárolásba való visszanyerésére;

12. felhívja a figyelmet a fűtés és hűtés dekarbonizációja jelentette kihívásokra; ezzel összefüggésben a fűtési és hűtési stratégia végrehajtásának folytatását szorgalmazza, többek között a megújulóenergia-irányelv és az energiahatékonysági irányelv felülvizsgálata során, továbbá kéri, hogy a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatások ([22]) felülvizsgálata során hozzanak létre egy támogató keretet; kiemeli a 4. és 5. generációs, alacsony hőmérsékletű távfűtési hálózatokban rejlő lehetőségeket; megjegyzi, hogy e hálózatok a városi és ipari térségekben jelentős szerepet játszhatnak a fűtés költséghatékony dekarbonizációjában; üdvözli, hogy a távfűtési és távhűtési hálózatok az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközről szóló felülvizsgált rendelet alapján jogosultak lesznek finanszírozásra, és kéri, hogy a TEN-E rendelet keretében vegyék fel ezeket a potenciális közös érdekű projektek közé; ezen túlmenően kéri a Bizottságot, hogy a villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltetők európai hálózatának (ENTSO-E) és a Földgázpiaci Szállításirendszer-üzemeltetők Európai Hálózatának (ENTSO-G) tízéves hálózatfejlesztési tervének kidolgozásakor vegye figyelembe a hőinfrastruktúrát és a hőtárolást; aggodalommal állapítja meg, hogy a régi és nem hatékony fűtési rendszerek cserearánya alacsony; üdvözli a helyiségfűtő berendezések és hűtők energiafogyasztásának címkézésére és környezetbarát tervezésére vonatkozó másodlagos jogszabályok folyamatban lévő felülvizsgálatát; kiemeli az intelligens energiagazdálkodás digitális eszközeiben rejlő lehetőségeket, gondoskodva eközben a kiberbiztonságról és az adatvédelemről;

13. emlékeztet arra, hogy az energetikai átálláshoz évi 520–575 milliárd EUR infrastrukturális beruházásra, illetve a megújuló energia megfelelő méretékű és hatékony alkalmazására lesz szükség; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy inkluzív, integrált és reális forgatókönyvtervet, amely még inkább figyelembe veszi az energiahatékonyságot és

([19]) HL L 156., 2018.6.19., 75. o.
([20]) HL L 280., 2017.10.28., 1. o.
([21]) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).
([22]) A környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatások.

2021. május 19., szerda

a energiarendszer integrációját, összhangban a Fenntartható Európa beruházási tervvel; megjegyzi, hogy be kell tartani a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról szóló, 2020. június 18-i (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([23]) meghatározott fenntartható beruházási kritériumokat, amelyek teljes mértékben összhangban vannak a 2030-ra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai célokkal és a klímasemlegesség legkésőbb 2050-ig történő elérésével annak biztosítása érdekében, hogy ez ne vezessen az eszközök meg nem térüléséhez; hangsúlyozza, hogy a különböző európai programok és finanszírozási eszközök kulcsszerepet játszanak az energetikai átállás előmozdításában; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az energiaforrások, például a földgáz felhasználása csak átmeneti jellegű legyen, tekintettel a klímasemlegesség elérésének célkitűzésére; hangsúlyozza, hogy a rendszerintegrációnak maximálisan ki kell használnia a meglévő energiainfrastruktúrát, amely számos ágazatban elősegítheti a költséghatékony átállást;

14. hangsúlyozza, hogy előzetesen értékelni kell és előre kell jelezni az energiahatékonysági intézkedések, a rendszerintegráció vagy az új energiatermelési, összekapcsolhatósági, átviteli, elosztási, tárolási és átalakítási infrastruktúra szükségességét annak érdekében, hogy optimalizálni lehessen a meglévő energiainfrastruktúrák használatát a klímasemleges gazdaságban, biztosítva eközben annak gazdasági, környezeti és társadalmi életképességét és költséghatékonyságát, elkerülve ugyanakkor a bezártsági hatásokat és a meg nem térülő eszközöket; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a klímasemlegesség eléréséhez szükséges technológiák között tiszteletben tartsák a technológiasemlegesség elvét, mivel a belátható jövőben szükséges technológiák némelyike továbbra is kutatás-fejlesztési beruházásokat igényel; kéri, hogy minden egyes infrastrukturális projekt tartalmazzon alternatív forgatókönyvet, amely a kereslet csökkentésén és/vagy az ágazati integráción alapul a megépítés előtt;

15. üdvözli a tengeri megújuló energiára vonatkozó új uniós stratégia közzétételét; hangsúlyozza, hogy a tengeri energiaszigetek gyors fejlesztése döntő szerepet játszik abban, hogy 2030-ig elérjük megújulóenergia-kapacitási célkitűzésünket; úgy véli, hogy ez a stratégia – például a hidrogén és a szintetikus tüzelőanyagok révén – lehetőséget kínál a megújulóenergia-termelés felgyorsítására, a villamos energia közvetlen felhasználásának fokozására és a közvetett villamosítás támogatására; ezért kéri az energetikai infrastruktúráról szóló uniós jogszabályok átfogó felülvizsgálatát, valamint az állami támogatásokról szóló vonatkozó iránymutatások célzott felülvizsgálatát az összes megújulóenergia-forrás használatba vételének előmozdítása érdekében; rámutat arra, hogy a polgárok, az iparágak és a közszféra még jobban kihasználhatják a napenergiát az elosztás szintjén; kéri a tagállamokat, hogy egyszerűsítsék az engedélyezési eljárásokat és számolják fel a megújuló termelés előtt álló adminisztratív akadályokat;

16. felhívja a Bizottságot, hogy használja ki a TEN-E rendelet felülvizsgálatát arra, hogy teljesen összeegyeztethetővé tegye a klímasemlegesség célkitűzésével; hangsúlyozza, hogy a kibocsátáscsökkentés, a digitalizáció és az energiarendszer integrációjának elveit be kell építeni a rendelet célkitűzéseibe és a tízéves hálózatfejlesztési tervezésbe, valamint a klímasemlegességi célkitűzéshez igazított hosszabb tervezési időkeretbe, többek között az átállási költségek elkerülése érdekében; hangsúlyozza, hogy a meglévő infrastruktúra digitalizálását célzó beruházások a digitális ikermodellek, algoritmusok vagy a mesterséges intelligencia révén jelentősen javíthatják ezen infrastruktúrák működtetését; támogatja a rendelet hatályának olyan energetikai infrastruktúrákra való kiterjesztését, mint a tárolási és a hidrogén-infrastruktúra; integrált, összehangolt hálózati tervet szorgalmaz, amely fokozatosan az összes energiahordozóra és infrastruktúrára kiterjed; hangsúlyozza, hogy az energiarendszer infrastruktúráját össze kell kapcsolni a digitális és közlekedési rendszerekkel,

17. arra ösztönzi aBizottságot, hogy a megújulóenergia-irányelv felülvizsgálata során tegyen javaslatot ambiciózusabb intézkedésekre és célokra annak érdekében, hogy alapos hatásvizsgálat alapján növelje a megújuló energia ágazatonkénti részarányát; hangsúlyozza, hogy fel kell gyorsítani a megújuló energiaforrásokon alapuló energiarendszerre való átállást és a végfelhasználói ágazatok villamosítását, lehetőség szerint szem előtt tartva a költségeket és az energiahatékonyságot;

18. üdvözli az európai épületkorszerűsítési programmal kapcsolatos stratégia elfogadását, amely az épületek esetében Európa-szerte fel fogja gyorsítani az energia- és erőforrás-hatékonysági intézkedések alkalmazását és növelni fogja a megújuló energiaforrások részarányát; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a klímasemlegesség megvalósításához vegyék figyelembe az energiaágazat és az építőipar közötti szinergiákat; hangsúlyozza, hogy a meglévő épületállomány felújítása kiegészíti az energiatermelés szén-dioxid-mentesítését;

19. elismeri az uniós energiapiacok és az Energiaközösség szerződő felei energiapiacainak integrációja terén eddig elért eredményeket; kiemeli a megújuló energia terén folytatott együttműködés előmozdításának jelentőségét; hangsúlyozza, hogy a megújulóenergia-irányelv közelgő felülvizsgálata során meg kell erősíteni a határokon átnyúló együttműködési mechanizmusokat;

([23]) HL L 198., 2020.6.22., 13. o.

20. üdvözli az európai hidrogénstratégia elfogadását; hangsúlyozza, hogy elsőbbséget kell biztosítani a megújuló hidrogénellátási lánc kiépítésének Európában, hogy elősegítsék a lépéselőny megszerzését, az ipari versenyképességet és az energiaellátás biztonságát; meggyőződése, hogy a megújuló és alacsony szén-dioxid-kibocsátású hidrogén hozzájárulhat a tartósan megmaradó – például az ipari folyamatokból és a nehéz szállításból származó – kibocsátások csökkentéséhez, ahol a közvetlen villamosítás az alacsony költséghatékonyság, illetve a műszaki, társadalmi és környezeti okok miatt korlátozható; emlékeztet, hogy fel kell gyorsítani a jelenlegi hidrogéntermelés dekarbonizációját; támogatja a hidrogénnel kapcsolatos, közös európai érdeket szolgáló fontos projektek elindítását; felhívja a Bizottságot, hogy a megújulóenergia-irányelvben meghatározott megközelítéssel összhangban dolgozzon ki átfogó osztályozási és tanúsítási keretrendszert a gáz-halmazállapotú légi fuvarozókra vonatkozóan a teljes életciklusra számított ÜHG-kibocsátásmegtakarítási és fenntarthatósági kritériumok alapján; hangsúlyozza, hogy ez az osztályozás rendkívül fontos a piaci szereplők, a hatóságok és a fogyasztók számára; hangsúlyozza, hogy szilárd keretet és megfelelő kiindulási alapot kell kialakítani annak biztosítása érdekében, hogy elegendő további megújulóenergia-termelési kapacitás kerüljön alkalmazásra a megújuló hidrogén iránti igény arányában; kéri a Bizottságot, hogy a soron következő jogalkotási javaslataiban vegye figyelembe a sokféle igényt; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a tisztességes és tényleges versenyt a nemzetközi partnerektől importált hidrogén és az EU-ban előállított hidrogén között;

21. hangsúlyozza, hogy a környezetvédelmi szempontból biztonságos a szén-dioxid-leválasztás, -hasznosítás és -tárolás (CCS/U) szerepet játszhatna az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek elérésében; támogatja egy olyan integrált szakpolitikai környezet kialakítását, amely ösztönzi a környezeti szempontból biztonságos CCS/U alkalmazások elterjedését, amelyek az üvegházhatású gázok kibocsátásának nettó csökkenését eredményezik, hogy az olyan nehézipari ágazatok is klímasemlegessé válhassanak, ahol nincs lehetőség a kibocsátások közvetlen csökkentésére; tudomásul veszi a Bizottság javaslatát, hogy a Tiszta Energia Ipari Fórum részeként összehív egy éves európai CCUS fórumot, hogy tovább vizsgálja az ilyen projektek előmozdításának lehetőségeit; emlékeztet arra, hogy prioritásként kell kezelni a közvetlen kibocsátáscsökkentést és az EU természetes nyelőit és tározóit fenntartó és erősítő intézkedéseket, például a fenntartható erdőgazdálkodás révén;

22. hangsúlyozza, hogy a közlekedés jelentősen elősegítheti a megújuló energia bevezetését; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a klímasemlegesség eléréséhez szükséges technológiák között a technológiasemlegesség elvén alapuló, kedvező szakpolitikai keretre és ambiciózus célokra tegyenek javaslatot az összes személy- és áruszállítási mód, többek között a tömegközlekedési flották és hálózatok, a közúti, tengeri, belvízi, vasúti és légi közlekedés dekarbonizálására való igazságos, megfizethető és kiegyensúlyozott átállás érdekében, elsősorban villamosítás révén, és amennyiben ez nem lehetséges, a fenntartható módon előállított üzemanyagok révén; üdvözli a Bizottság azon bejelentését, hogy egymillió töltőállomást létesít az elektromos járművek számára a 2014/94/EU irányelv felülvizsgálata során; felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze a járműgyártókat a járműből a hálózatba töltés lehetővé tételére; hangsúlyozza, hogy ki kell igazítani az európai járműflotta villamosítási hálózatait és alternatív üzemanyag-infrastruktúráját, illetve támogasson más, már bevetésre kész megoldásokat, különösen a közlekedési csomópontokon; hangsúlyozza azt a lehetőséget, amit a belső együttműködés hordoz magában a határokon átnyúló közlekedés dekarbonizálása terén; e tekintetben kiemeli a Közlekedési Közösség és a Bizottság kritikus szerepét abban, hogy a szinergiákat teremt a szomszédos országokkal, és felgyorsítja az uniós közlekedési kibocsátási normáinak átadását; hangsúlyozza a tömegközlekedés fontosságát az energiaigény csökkentésében, valamint a dekarbonizált tömegközlekedés fejlesztésének és bővítésének szükségességét mind a városi, mind a vidéki térségekben;

23. hangsúlyozza, hogy vannak olyan ágazatok, amelyek növelik energiafogyasztásukat, mint például a közlekedési ágazat, az idegenforgalmi ágazat és az ikt-ágazat; támogatja a Bizottságot a távfűtési és távhűtési hálózatok és az elkerülhetetlen hulladékhőforrások közötti szinergiák áttekintésében; üdvözli az EU digitális stratégiájában foglalt kötelezettségvállalást, amely szerint az adatközpontokat 2030-ig klímasemlegessé kell tenni; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy cselekvési tervre az idegenforgalmi ágazatnak az energiarendszer integrációjának folyamatában való részvételére vonatkozóan, amely többek között a vasúti turizmus, a puha és az e-mobilitás előmozdítását, valamint a körforgásos energiaközösségek fenntartható turizmusban való létrehozását vizsgálja;

Az energiarendszerek egyensúlyának biztosítása

24. megjegyzi, hogy a villamosenergia-hálózatok egyensúlyának fenntartása, valamint a csúcsigények és -termelés kezelése összetettebb lesz az egyre inkább decentralizált és megújuló generációk ötvözése miatt, és e tekintetben hangsúlyozza a keresletoldali válasz, a tárolás és az intelligens energiagazdálkodás szerepét; kiemeli, hogy a decentralizált energiatermelés felé való elmozdulásnak számos előnye van: elősegítheti a helyi energiaforrások használatát, ami új bevételi források biztosítása és új munkahelyek teremtése révén növelheti az energiaellátás helyi biztonságát, a közösségfejlesztést és a kohéziót; emlékeztet arra, hogy a tagállamok továbbra is szabadon határozhatják meg energiaszerkezetüket, amelynek sokfélesége alapvető fontosságú az ellátás biztonságának biztosításához;

2021. május 19., szerda

25. hangsúlyozza, hogy az összeköttetések minden eddiginél fontosabbak ahhoz, hogy biztosítsák a megújuló energia szállítását azokra a területekre, ahol a kereslet a legnagyobb lesz, és hogy kiegyensúlyozzák az egész energiarendszert; hangsúlyozza, hogy maximalizálni kell a villamosenergia-kereskedelmet és végre kell hajtani azt a kötelezettséget, miszerint az (EU) 2019/943 rendelet 16. cikkének (8) bekezdésében meghatározott meglévő összeköttetési kapacitás legalább 70 %-át felhasználják; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és az érintett tagállamoknak hatékony intézkedéseket kell hozniuk a tengeri csatlakozók hiányának kezelésére, tekintettel arra, hogy a tengeri energia egyre fontosabb szerepet tölt be egy integrált energiarendszerben;

26. sajnálja, hogy számos tagállam még nem érte el a villamosenergia-hálózatok összekapcsolása tekintetében 2020-ra előírt 10 %-os célt; üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a villamosenergia-hálózatok összekapcsolására vonatkozó 2030-as célt 15 %-ra emeljék, feltéve, hogy az jobban támogatja a nemzeti beruházásokat a közös érdekű projektek listája révén; ösztönzi a Bizottságot, hogy indítsa újra az összekapcsolási célokkal foglalkozó szakértői csoport munkáját;

27. megjegyzi, hogy a villamosenergia-hálózat infrastruktúráját a digitalizáláson és automatizáláson keresztül tovább kell fejleszteni, hogy rugalmasságot biztosítsanak a rendszer számára, és kihasználják a más energiahordozókkal kialakított szinergiák előnyeit; üdvözli, hogy a Bizottság bejelentette az energetika digitalizálására irányuló cselekvési tervet a digitális energiaszolgáltatások versenyképes piacának kialakítása érdekében, amely biztosítja az adatvédelmet és a szuverenitást, és támogatja a digitális energiainfrastruktúrába történő beruházásokat; hangsúlyozza, hogy az intelligens hálózatokok lehetővé teszik a decentralizált és rugalmas megújulóenergia-termelés, valamint a szorosan összekapcsolt villamosenergia-rendszer elterjedését;

28. megismétli, hogy az európai energiatárolási kapacitás a rugalmasság és az ellátás biztonságának alapvető fontosságú forrása; megerősíti, hogy csökkenteni kell a tárolóberendezések telepítése előtt álló szabályozási akadályokat; felszólítja a Bizottságot, hogy mérje fel, miként lehetne csökkenteni az energiaátalakításra és az energiatárolásra kivetett adók és illetékek költségeit, valamint hogy a 2003/96/EK irányelv soron következő felülvizsgálata során szüntesse meg a tárolási projektek esetleges kettős adóztatását; emlékeztet a különböző szállítási és tárolási rendszerek teljes interoperabilitása biztosításának fontosságára, beleértve a határokon átnyúló jelentőségű és harmadik országokkal összekapcsolt rendszereket is; sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja felül ezt az irányelvet, elkerülve ugyanakkor a más energiaforrások rovására történő indokolatlan piaci torzulásokat és a fogyasztókra gyakorolt káros hatásokat;

29. felszólítja a tagállamokat, hogy javítsák az összes energiatárolási projekt tőkéhez való hozzáférését, különös tekintettel a meglévő infrastruktúra korszerűsítésére; felszólítja a Bizottságot, hogy a közös érdekű projektek következő listáján, valamint a környezetvédelemhez és az energetikához nyújtott állami támogatásról szóló iránymutatás felülvizsgálatakor vegye figyelembe a tárolási infrastruktúra kiépítésének szükségességét;

30. aggodalommal jegyzi meg, hogy az EU nagymértékben függ a lítium-ion akkumulátorok behozatalától; üdvözli ezért az akkumulátorokra vonatkozó stratégiai cselekvési tervben ([24]) meghatározott megközelítést, nevezetesen a nyersanyagforrások diverzifikálását, a ritkaföldfémek alternatíváinak kifejlesztését, az EU kereskedelempolitikájának maradéktalan felhasználását a fenntartható és biztonságos ellátás biztosítása érdekében, továbbá a körforgásos gazdaság ösztönzőinek kidolgozását és az Európai Akkumulátorszövetség létrehozását;

31. emlékeztet a villamosenergiát egyéb energiává átalakító technológiák kiegészítő szerepére a kiegyenlítő hálózatokban az infrastruktúra szűk keresztmetszeteinek leküzdésében, az energiaszállításban, valamint a hő és a villamos energia rugalmasságának és szezonális tárolásának biztosításában, mivel azok könnyen integrálhatók a meglévő infrastruktúrába; meggyőződése, hogy ezek a technológiák hozzá fognak járulni a megújuló villamosenergia-termelés növekvő arányának integrálásához; megjegyzi, hogy fejleszteni kell a hidrogéntárolási kapacitásokat;

32. emlékeztet a rendszerösszekötők és a hálózatüzemeltetők közötti együttműködés fontosságára; üdvözli az (EU) 2019/943 rendelet szerinti regionális koordinációs központok létrehozását a villamos energia belső piacán; úgy véli, hogy az átvitelirendszer-üzemeltetőknek integrált és ágazatokon átívelő megközelítést kell alkalmazniuk a hálózatok jövőbeli tervezése, valamint az éghajlat- és energiapolitikai célokkal és a nemzeti energia- és klímatervekkel való összhang megteremtése céljából;

33. rámutat a „többirányú” rendszer előnyeire, amelyben a fogyasztók aktív szerepet játszhatnak az energiaellátásban; emlékeztet, hogy a tagállamoknak gondoskodniuk kell, hogy minden polgárnak joga legyen saját energia termeléséhez, fogyasztásához és tárolásához egyénileg vagy közösségként, és e tekintetben hangsúlyozza a rugalmassági lehetőségek szerepét a kínálatvezérelt energiarendszerről a keresletvezérelt energiarendszerre való áttérésben, lehetővé téve az aktív

([24]) A Bizottság „Európa mozgásban: Fenntartható mobilitás Európában: biztonságos, összekapcsolt és tiszta közlekedés” című, 2018. május 17-i közleményének (COM(2018)0293) II. melléklete.

fogyasztók számára, hogy digitális megoldásokon keresztül reagáljanak a keresletre, teljes mértékben összhangban az általános adatvédelmi rendelettel ([25]); felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg, miként lehetne még inkább ösztönözni a keresletoldali rugalmasság európai piacának fejlődését, többek között a végfelhasználás rugalmasságára vonatkozó közös szabványok, valamint az energiarendszer költségeire gyakorolt lehetséges előnyök és hatások értékelése révén; üdvözli a rugalmas integrált energiarendszereket, amelyek célja a távfűtési és -hűtési ágazat optimalizálása, illetve a hatékony és rugalmas, nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés alkalmazása és ezáltal hozzájárulás a villamosenergia-hálózat kiegyensúlyozásához, a megújuló energiaforrások költséghatékony felhasználásához és a hulladékhő integrációjához helyi/regionális szinten; kéri az (EU) 2019/944 irányelv, különösen a keresletoldali válaszra vonatkozó rendelkezéseinek gyors végrehajtását;

34. hangsúlyozza, hogy az elektromos mobilitás a rugalmassági kapacitások felszabadítása révén szerepet játszhat a villamosenergia- és a közlekedési ágazat intelligens integrálásának formájában; hangsúlyozza, hogy a közlekedési ágazat villamosítása növelheti az Unió energetikai stratégiai autonómiáját azáltal, hogy csökkenti az importált fosszilis tüzelőanyagok iránti igényt; hangsúlyozza a „jármű/hálózat" technológiák alkalmazásának tárolási és rugalmassági potenciálját, és megjegyzi, hogy ez megköveteli az energiarendszerek és az elektromos járművek interoperabilitását;

35. emlékeztet annak fontosságára, hogy az energiarendszerek rezilienciájának biztosítása érdekében kezelni kell a kiberbiztonsági kockázatokat; hangsúlyozza, hogy a hálózatban összekapcsolt termékek – például a fűtőberendezések, elektromos járművek és intelligens mérők – növekvő száma növelheti a villamosenergia-rendszer elleni kiberbiztonsági támadások kockázatát; sürgeti a Bizottságot, hogy gyorsan kezelje a kiberbiztonsági kockázatokat, úgy, hogy a villamosenergia-hálózat kiberbiztonsági kódexe keretében magas szintű kiberbiztonsági védelmet vezet be az összekapcsolt termékek vonatkozásában;

36. megállapítja, hogy egy nagyobb mértékben megújuló energiaforrásokra támaszkodó, decentralizáltabb és integráltabb energiarendszerhez az energiaigény jobb előrejelzésére, valamint a különböző energiahordozók kínálatának és a tárolásának még inkább valós idejű összeegyeztetésére van szükség; hangsúlyozza e tekintetben a statisztikai és meteorológiai adatok feldolgozása digitalizálásának alapvető szerepét; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alakítsák ki a digitális energiatechnológiák belső piacát, miközben gondoskodnak a fogyasztók magánszférájának és személyes adatainak védelméről; arra bátorítja a tagállamokat, hogy vezessék be az épületek energiateljesítményéről szóló 2010/31/EU irányelv ([26]) részeként kidolgozott okosépület-mutatót, hogy az épületek szintjén kihasználják a keresletoldali rugalmasság lehetőségeit; hangsúlyozza, hogy ehhez közös szabványokat kell kidolgozni az adatcserére; üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy cselekvési tervet fogad el az energetika digitalizálásáról, hogy elősegítse az EU technológiai vezető szerepét, és integráltabb energetikai rendszert tegyen lehetővé, amely intelligens megoldásokat alkalmaz egyes ágazatokban (mint például az intelligens hálózatok, a hatékonyabb és biztonságos közlekedés, az energiamegtakarítás az épületekben) a 2021–2027 közötti időszakra szánt finanszírozás javításával együtt;

37. megismétli az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége (ACER) döntő szerepét az energiarendszer integrációjában és az uniós energetikai jogszabályok végrehajtásában; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy az ügynökség elegendő eszközzel rendelkezzen küldetéseinek végrehajtásához;

Az energiához megfizethető áron való hozzáférés biztosítása valamennyi polgár és vállalkozás számára

38. emlékeztet arra, hogy az energia területén az uniós fellépés elsődleges célja „a környezet megőrzésének és javításának szükségességére tekintettel" a piac megfelelő működésének biztosítása; felhívja a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket az energiapiacok megfelelő működésének megőrzése, a belső energiapiacra vonatkozó uniós vívmányok – köztük a tiszta energiáról szóló csomag – teljes körű végrehajtásának biztosítása, a gáz- és távfűtési ágazatban a fogyasztói jogok és a villamosenergia-fogyasztók jogainak összehangolása, valamint a gazdaság dekarbonizációjához való hozzájárulásuk elősegítése érdekében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a fogyasztókat a legenergiahatékonyabb és legköltségkímélőbb szén-dioxid-mentesítési lehetőség felé irányítsák olyan árak alapján, amelyek megfelelően tükrözik a felhasznált energiahordozó összes költségét; üdvözli a 2003/96/EK irányelv felülvizsgálatára és egy olyan eszközzé való átalakítására irányuló kezdeményezést, amely összekapcsolja az adópolitikát a 2030-ra és 2050-re kitűzött energia- és klímapolitikai célokkal; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy építsék be az éghajlati célkitűzéseket ebbe az

([25]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

([26]) Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).

irányelvbe; hangsúlyozza, hogy felül kell vizsgálni a rendelet hatályát, és különbséget kell tenni a fosszilis gázok, az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gázok és a megújuló gázok között a fenntartható alternatívák fejlesztésének ösztönzése érdekében; felszólítja a tagállamokat, hogy töröljék el az indokolatlan adókat és illetékeket az adózás harmonizációjának biztosítása, a tiszta innovatív technológiák támogatása és Európában a versenyképes energiaköltségek biztosítása érdekében; felszólítja a tagállamokat, hogy törekedjenek a fosszilis üzemanyagok közvetlen és közvetett támogatásának fokozatos megszüntetésére;

39. egyetért a Bizottság elemzésével, amely szerint további munkára van szükség a fosszilis tüzelőanyagok támogatásának fokozatos megszüntetése érdekében, hogy következetesebb árjelzéseket kell adni az energiaágazatban és a tagállamokban, továbbá egyetért azzal, hogy nem következetesek a villamosenergia-fogyasztók által viselt, nem energiával kapcsolatos magas díjak és illetékek, valamint hogy a külső költségeket nem internalizálják; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hatékony szabályozási intézkedésekkel orvosolják az ismert problémákat;

40. meggyőződése, hogy ösztönözni kell az energiafogyasztók aktívabb szerepvállalását; üdvözli az (EU) 2019/944 irányelvben foglalt, azon új rendelkezések hatálybalépését, amelyek lehetővé teszik az aktív fogyasztók számára, hogy teljes mértékben részt vehessenek a piacon, és kihasználhassák tevékenységeik előnyeit; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a fennmaradó akadályokat, hogy elősegítse a megújuló energia saját termelésének és fogyasztásának és a megújulóenergia-közösségeknek a fejlesztését, különösen az alacsony jövedelmű vagy veszélyeztetett háztartások és az ipari fogyasztók tekintetében; a tervezett fogyasztói tájékoztatási kampány részeként átlátható tájékoztatást kér az energiával kapcsolatos döntések éghajlati hatásairól;

41. rámutat arra, hogy az integrált megújuló energiarendszerekben lehetőség van a fogyasztók önrendelkezésének előmozdítására az energia előállítása, fogyasztása, tárolása és értékesítése terén; úgy véli, hogy ez lehetőséget nyújt a megújulóenergia-közösségek számára is az energiahatékonyság háztartások szintjén történő előmozdítására és az energiaszegénység elleni küzdelem elősegítésére;

42. megerősíti az energiaközösségekben és a mikrovállalkozásokban rejlő potenciált a fenntarthatóbb energiához való hozzáférés fejlesztése terén, különösen a távoli területeken, a szigeteken, valamint a legkülső régiókban; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell e területek transzeurópai energiahálózatokkal való integrációját, és olyan projekteket kell kidolgozni, amelyek lehetővé teszik a szigetek vagy szigetcsoportok megújuló forrásokból származó energiáját, amint azt a Horizont 2020 Tilos projekt is bizonyítja;

43. felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon olyan szabályokat, amelyek lehetővé teszik, hogy a polgárok energiaközösségei – a megújuló energia termelése mellett – egyéb módon is részt vegyenek az energiarendszerek integrációjában, például a fűtési hálózatokhoz, az elektromos mobilitás töltőállomásaihoz, a tárolási vagy keresletoldali reagálási eszközökhöz való csatlakozás révén;

Európa vezető szerepének biztosítása a fenntartható és megújuló energiával kapcsolatos technológiák terén

44. emlékeztet arra, hogy az energiaunió egyik célkitűzése az importfüggőség csökkentése és az energiaellátás biztonságának és a technológia függetlenségének garantálása; felszólítja az EU-t, hogy tanuljon a jelenlegi gazdasági válságból, és törekedjen a stratégiai értékláncok nagyobb autonómiájára; úgy véli, hogy a szinergiák létrehozása segíthet e cél elérésében;

45. hangsúlyozza, hogy fontos növelni az európai technológiák versenyképességét a stratégiai energiaágazatban az EU autonómiájának biztosítása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy a különböző strukturális és ágazati alapokon keresztül támogassa a kutatást és az innovációt; emlékeztet az EU globális vezető szerepére a műholdas kibocsátásmérési technológiák terén, különös tekintettel a Kopernikusz légkörmonitoring szolgáltatásra; emlékeztet a Középtávú Időjárási Előrejelzések Európai Központjának időjárás-előrejelzési szakértelmére, amely így képes jelezni az energiaigény ingadozásait; felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes és integrált energiarendszerhez hozzájáruló technológiák további támogatását, beleértve azokat az eseteket is, ahol Európa globális vezető szerepet tölt be és belföldi alapú értékláncokkal rendelkezik;

46. aggodalommal jegyzi meg, hogy az energiaunió helyzetéről szóló 2020. évi jelentés következtetései rámutatnak a tisztaenergia-technológiák területére irányuló kutatási és innovációs beruházások csökkenésére; megismétli a kutatás és az innováció, különösen az úttörő innováció uniós támogatásának döntő szerepét; üdvözli az Európai horizont program megnövelt kutatási költségvetését, valamint az Európai Kutatási Térség létrehozását;

47. kiemeli a méltányos átállás szükségességét, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a klímasemlegességre való átállás elősegítése érdekében valamennyi vonatkozó jogalkotási javaslatban foglalkozzanak az energiaágazaton belüli strukturális változásokkal; megismétli az új zöld megállapodásban felvázolt ígéretet, miszerint senkit sem szabad

hátrahagyni; e tekintetben megjegyzi, hogy rendkívül fontos átalakítani a munkavállalók készségeit azokban az ágazatokban, amelyeknél fennáll a kockázata, hogy a zöld átállás miatt megszűnnek; kiemeli az energiarendszerek integrációjával kapcsolatos, jól megalapozott európai szakértelem értékét, és felszólítja a tagállamokat, hogy értékeljék ezt a szakértelmet, és segítsék annak átadását a fosszilisenergia-ágazatból a klímasemleges ágazati integrált energiarendszerbe;

48. rámutat a következő áttörő jelentőségű folyamatinnovációkra és technológiákra, amelyeket tovább kell fejleszteni a körforgásos gazdaság és a hatékony ágazati integrációs stratégia szempontjából:

a) nagy hatékonyságú és megújuló hidrogénen alapuló acélgyártás, amely összekapcsolja az acél újrafeldolgozását és az állandó vasöntést;

b) távfűtés a föld alatti szállítás többlethőjéből;

c) intelligens töltés és modális váltás a közlekedési szektorban;

d) a petrolkémiai és agrokémiai termékek és az azokhoz kapcsolódó folyamatok fenntartható helyettesítése;

e) az akkumulátorgyártás és újrahasznosítás új generációja;

f) illetve folyadékba merítési technológiák az adatközpontokban az energiaigény és a többlethő jelentős csökkentése érdekében;

49. üdvözli a stratégiai értékláncok érdekében tett kezdeményezéseket; felszólít a megújulóenergia-technológiák stratégiai értékláncként való elismerésére, valamint az e technológiák fejlesztésére irányuló erőfeszítések támogatására irányuló szövetség, valamint a folyamat és az energiahatékonyság javítására irányuló kezdeményezés létrehozására; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa valamennyi szövetség átlátható irányítását, beleértve a kkv-k, a civil társadalom, a nem kormányzati szervezetek és a független szakértők részvételét, biztosítva ugyanakkor a földrajzi sokféleséget;

o

o o

50. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.